

Toto rozhodnutí nabylo
právní moci dne 13. 4. 2018 /
za Magistrát hl. m. Prahy [signature]
V Praze dne 19. 4. 2018
-63-

dle rozdělovníku

Vypraveno dne

28-03-2018

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 471954/2018

Sp. zn.:

S-MHMP 1739729/2017 Hofmanová

Vyřizuje/tel.:

JUDr. Taťana Hofmanová

236 002 931

Počet listů/příloh: 8/0

Datum:

23.03.2018

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako věcně a místně příslušný správní orgán státní památkové péče v hlavním městě Praze dle ustanovení § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon) a § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen ZOP), **u k l á d á** [redacted]

[redacted], zastoupeného s [redacted]
[redacted] na základě plné moci ze dne 25. 1. 2018, v souladu s § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád), a § 46 a § 93 odst. 1 ZOP, **pokutu** ve výši **5 000 Kč** (slovy pět tisíc korun českých), neboť ho shledal vinným ze spáchání přestupku dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se dopustil tím, že na [redacted], k. ú. Dejvice, Mydlářka, Praha 6, realizoval stavební a zemní práce, aniž by jako stavebník splnil povinnost dle § 22 odst. 2 památkového zákona oznámit Archeologickému ústavu záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy. Na uvedených parcelách byla realizována novostavba pětipodlažního (4NP a 1PP) bytového domu, ke které byl vydán kořaudační souhlas ze dne 21. 8. 2017. Předmětné parcely se nachází na území s archeologickými nálezy.

MHMP OPP **u k l á d á** [redacted]

[redacted] povinnost uhradit **náklady řízení** ve výši **1 000 Kč** (slovy jedentisíc korun českých) dle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP a ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005

Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

Pokuta a náhrada nákladů řízení je splatná do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí na účet číslo **30015-5157998/6000**, k. s. 0558, v. s. **4200001428**, PPF banka, a.s., Evropská 2690/17, Praha 6.

Odůvodnění:

MHMP OPP zjistil při výkonu svěřených pravomocí dne 3. 11. 2017, že na nemovitostech [REDAKCE] k. ú. Dejvice, Mydlářka, Praha 6, byla realizována novostavba bytového domu.

Z výpisů LV Katastru nemovitostí MHMP OPP zjistil, že dotčené nemovitosti jsou ve výlučném vlastnictví [REDAKCE]

Dle kolaudačního rozhodnutí stavebního úřadu pro Prahu 6 ze dne 21. 8. 2017 stavebníkem stavby „Bytový dům (1PP, 4NP)“ byl [REDAKCE]

Dle § 22 odst. 2 památkového zákona, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy je stavebník, již od doby přípravy stavby, povinen tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. Nesplnění uvedené zákonné povinnosti naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, za které lze uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč.

Přípisem ze dne 22. 11. 2017 MHMP OPP požádal Archeologický ústav Akademie věd ČR, Praha, v.v.i., se sídlem Letenská 4, 118 01 Praha 1, o sdělení zda, ve vztahu k dotčeným nemovitostem, byla splněna povinnost oznámit Archeologickému ústavu AV ČR záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy a jak cenná je dotčená lokalita z archeologického hlediska a jak vysokou újmu veřejného zájmu znamená případné nesplnění povinnosti stavebníka podle § 22 odst. 2 památkového zákona.

Archeologický ústav AV ČR, Praha, v.v.i. ve vyjádření ze dne 1. 12. 2017 sdělil, že v případě stavební činnosti na [REDAKCE] k. ú. Dejvice, Mydlářka, Praha 6, nebylo Archeologickému ústavu AV ČR, Praha, v. v. i. doručeno žádné oznámení o stavební činnosti či jiném záměru na výše zmíněné lokalitě. Dále uvedl, že je nepochybné, že se jedná o území s archeologickými nálezy ve smyslu § 22 odst. 2 památkového zákona, že nelze jednoznačně potvrdit, zda mohlo v důsledku realizované stavební činnosti dojít k poškození či zničení archeologických nálezů.

Vzhledem ke shora uvedenému správní orgán rozhodl o zahájení řízení o přestupku se [REDAKCE] pro podezření ze spáchání přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, kterého se měl dopustit tím, že na [REDAKCE] k. ú. Dejvice, Mydlářka, Praha 6, realizoval stavební a zemní práce, aniž by jako stavebník splnil povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona oznámit Archeologickému ústavu záměr provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy. Na uvedených parcelách byla realizována novostavba bytového domu.

Řízení o přestupku bylo zahájeno dnem 10. 1. 2018, kdy bylo obviněnému oznámení o zahájení řízení doručeno.

MHMP OPP neshledal nezbytným v dané věci nařídít ústní jednání, ale v oznámení o zahájení řízení obviněného poučil, že má právo žádat, aby bylo ústní jednání nařízeno. Obviněný o nařízení ústního jednání nežádal.

K oznámení o zahájení řízení se obviněný vyjádřil přípisem ze dne 17. 1. 2018, v němž mj. uvedl, že k nesplnění oznamovací povinnosti Archeologickému ústavu došlo opomenutím. Současně požádal o prodloužení lhůty pro vyjádření ke skutečnostem kladeným mu za vinu. Usnesením sp. zn. S-MHMP 1739729/2017ze dne 26. 1. 2018 MHMP OPP v rámci dobré správy a zajištění práva obviněného na obhajobu žádosti vyhověl a lhůtu prodloužil.

Dne 31. 1. 2018 MHMP OPP obdržel vyjádření [REDAKCE], [REDAKCE] zástupce na základě plné moci ze dne 25. 1. 2018 (dále jen zástupce), která je součástí spisového materiálu. Zástupce ve vyjádření zejména uvedl, že na místě novostavby stával podsklepený jednopodlažní objekt prodejny realizovaný, stejně jako sousedící objekty, v padesátých letech minulého století, nově postavený bytový dům na [REDAKCE] kopíruje půdorys původního podzemního podlaží prodejny a zasahuje nepatrně do původních zhutněných zásypů sousedních parcel. Dále vyslovil domněnku, že *vzhledem k rozsahu výkopových prací v prostoru výstavby původních projektů v 50-tých letech, se již historické artefakty nemohou v prostoru nového bytového objektu nacházet ...* a odkázal na inženýrskogeologický posudek z 03/2012, který *potvrzuje námi vyvozený předpoklad o výskytu hutněných navážek, provedených během výstavby původního objektu v 50-tých letech*

Přípisem ze dne 13. 2. 2018 oznámil MHMP OPP účastníku řízení, že ve správním řízení o přestupku byly shromážděny dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí, se kterými se lze seznámit a uplatnit k nim námítky. Možnosti seznámení se s podklady pro rozhodnutí účastník řízení nevyužil.

MHMP OPP uvádí, že obviněnému bylo umožněno uplatnit svá procesní práva v rámci vedeného řízení v plném rozsahu. Již v oznámení o zahájení řízení byl obviněný poučen o svých právech i o skutečnosti, že po provedeném řízení je MHMP OPP oprávněn uložit v daném případě správní trest pokuty až do výše 4 000 000 Kč a že při stanovení výše pokuty

MHMP OPP přihlédne zejména k povaze a závažnosti posuzovaného přestupku a k polehčujícím či přitěžujícím okolnostem (§ 38, § 39 a § 40 ZOP). Byl poučen o právu navrhnout důkazy, vyjadřovat se k podkladům rozhodnutí, o právu činit návrhy, nahlížet do spisu.

MHMP OPP konstatuje, že bylo obviněnému z přestupku umožněno, aby se k věci vyjádřil v souladu s § 73 odst. 2 ZOP a umožněno v souladu s § 38 odst. 1 a § 36 odst. 1, 3 správního řádu nahlédnout do spisového materiálu ve věci, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí.

Přestupek, který spáchal obviněný, posuzuje MHMP OPP pouze z hlediska památkové péče, a sice z hlediska dodržení předpisů účinných na úseku státní památkové péče, MHMP OPP posuzuje míru porušení památkového zákona

Jak shora uvedeno, § 22 odst. 2 památkového zákona stanoví, že má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy je stavebník, již od doby přípravy stavby, povinen tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. Nesplnění uvedené zákonné povinnosti naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, za které lze uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč.

Přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin (§ 5 ZOP).

Formální znaky předmětného přestupku jsou tedy v daném případě dány. Taktéž znaky stanovené památkovým zákonem jsou naplněny, nejde ani o trestný čin. Přestupek projednávaný v tomto řízení kvalifikoval MHMP OPP jako čin protiprávní, neboť neshledal žádnou okolnost, která by protiprávnost vylučovala. MHMP OPP shledal, že v případě projednávaného přestupku je dán i materiální znak, a sice jejich společenská škodlivost (k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28, dostupný na www.nssoud.cz, kde NSS vyslovil, že cit.: „*již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň společenské nebezpečnosti zpravidla vyšší než nepatrný.*“). Čin, kterého se obviněný dopustil (nesplnění oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 památkového zákona) je přestupkem.

Ve vztahu k nesplnění zákonné oznamovací povinnosti upravené v § 22 odst. 2 památkového zákona MHMP OPP uvádí, že tato oznamovací povinnost zavazuje obviněného přímo ze zákona, jejím účelem a smyslem je nutnost zachránit a zdokumentovat archeologické nálezy jako jedinečný a nenahraditelný pramen poznání života člověka od počátků jeho existence. Oznamovací povinnost musí být splněna před provedením stavební činnosti.

Novostavba bytového domu zkolaudována stavebním úřadem pro Prahu 6 – kolaudační souhlas č. j. MCP6 067093/2017 ze dne 21. 8. 2017. V uvedeném kolaudačním souhlasu je na straně 2

uvedeno: ... *Podmínka č. 19 SP týkající se oznamovací povinnosti vůči Archeologickému ústavu nebyla splněna ...*

Z vyjádření Archeologického ústavu AV, z kolaudačního souhlasu ze dne 21. 8. 2017 a z vyjádření obviněného ze dne 17. 1. 2018 vyplývá, že oznámení ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení vůči Archeologickému ústavu obviněný neučinil. Obviněný se k nesplnění zákonné oznamovací povinnosti doznal.

K tvrzením obviněného uvedeným v podání ze dne 26. 1. 2018 MHMP OPP konstatuje, že skutková podstata přestupku dle § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona spočívá právě v „neoznámení“, v nesplnění oznamovací povinnosti stanovené v § 22 odst. 2 památkového zákona. Jak výše uvedeno, tato oznamovací povinnost splněna nebyla. Skutečnosti tvrzené obviněným ho nezavazují uvedené oznamovací povinnosti. Tyto skutečnosti, doložené fotodokumentací a inženýrskogeologickým posudkem z 03/2012, zejména že novostavba byla realizována na místě původního podsklepeného objektu, výskyt hutněných navážek pod úrovní terénu, však MHMP OPP zohlednil při stanovení výše pokuty, a to při jejím stanovení při samé dolní hranici zákonného rozpětí. Z inženýrskogeologického posudku z 03/2012 a vyjádření Archeologického ústavu nelze jednoznačně dovodit, zda nesplněním oznamovací povinnosti došlo k poškození archeologického dědictví.

Stupeň závažnosti projednávaného přestupku hodnotí MHMP OPP v tomto konkrétním případě jako nízký.

MHMP OPP v rámci řízení o přestupku obviněného postupoval v souladu s § 2 správního řádu, kdy správní orgán musí dbát, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. MHMP OPP v souladu s ustanovením § 3 správního řádu zjišťoval stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, v souladu s § 50 odst. 3 správního řádu zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a zjistil všechny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být v řízení uložena povinnost. V souladu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu MHMP OPP hodnotil všechny podklady a důkazy v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů, každý jednotlivě a ve vzájemné souvislosti, současně MHMP OPP přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.

Při rozhodování ve věci vycházel MHMP OPP z objektivně zjištěného skutkového stavu, z vyjádření obviněného ze dne 17. 1. 2018 a 25. 1. 2018 a podkladů předložených obviněným, z vyjádření Archeologického ústavu ze dne 1. 12. 2017 a z vlastních zjištění.

Po provedeném řízení MHMP OPP konstatuje, že v daném případě obviněný porušil zákonnou povinnost na úseku státní památkové péče, neboť provedl novou stavbu na území s archeologickými nálezy, tedy obviněného vázala oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 památkového zákona vůči Archeologickému ústavu a tuto povinnost nesplnil.

Z vyjádření Archeologického ústavu, z kolaudačního souhlasu ze dne 21. 8. 2017 a z vyjádření obviněného ze dne 17. 1. 2018 vyplývá, že oznámení ve smyslu uvedeného zákonného ustanovení vůči AV obviněný neučinil. Obviněný se k nesplnění zákonné oznamovací povinnosti doznal a svoji odpovědnost za předmětný přestupek nepopírá, naopak svého jednání lituje.

Pokud k tomu povinný subjekt (zde obviněný) nesplní oznamovací povinnost dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, poruší tím památkový zákon, dopustí se protiprávního jednání a spáchá přestupek dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona. MHMP OPP je povinen přestupek projednat a při naplnění materiální a formální stránky přestupku uložit správní trest. MHMP OPP zkoumal, zda v daném případě jsou naplněny obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku, kterými jsou: jednání, následek, příčinná souvislost mezi nimi. Provedení stavební činnosti na území s archeologickými nálezy musí předcházet oznamovací povinností dle ustanovení § 22 odst. 2 památkového zákona, nesplnění této povinnosti znamená porušení právní povinnosti a vyvolání, resp. způsobení protiprávního stavu. MHMP OPP má za prokázané, že v daném případě jsou dány všechny shora uvedené obligatorní znaky skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona, obviněný se dopustil protiprávního jednání, v jehož důsledku nastal památkovým zákonem předpokládaný škodlivý následek. Následek jednání však s ohledem na shora uvedené není nikterak závažný.

MHMP OPP se zabýval i otázkou zachování lhůt pro projednání přestupků, jak mu ukládá ustanovení § 30 písm. b) ZOP. Novostavba bytového domu byla dokončena v srpnu 2017 (kolaudační souhlas ze dne 21. 8. 2017). V daném případě byla zachována lhůta k projednání přestupku (§ 31, § 32 odst. 2, 3 ZOP).

MHMP OPP při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlížel v souladu s ustanovením § 37 a § 38 ZOP ke všem relevantním kritériím, zejména k povaze a závažnosti přestupku a k rozsahu způsobené škody, k přitěžujícím a polhčujícím okolnostem, povaze činnosti právnické osoby. S ohledem na tyto meze správního uvážení stanovil výši pokuty. K naplnění skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona není nezbytné, aby došlo přímo k poškození právem chráněných zájmů, postačuje, aby došlo k jejich ohrožení. V daném případě došlo k zásahu, kterým zájmy státní památkové péče byly ohroženy. Závažnost protiprávního jednání obviněného, včetně důsledku, resp. následku tohoto jednání, správní orgán hodnotí jako nízké.

MHMP OPP neshledal, že by sankce ve výši 5 000 Kč byla nepřiměřená poměrům obviněného jako právnické osoby. Žádné takové okolnosti ani obviněný nenamítal. Základním účelem ukládané sankce je potrestání za porušení zákonem stanovené povinnosti a současně i její preventivní (individuální a generální) působení. Aby sankce splnila svůj účel, musí být zásahem do majetkové sféry účastníka řízení. V průběhu správního řízení obviněný nepředložil žádné doklady, z nichž by MHMP OPP mohl uvažovat na jeho majetkové poměry, a ze správního řízení zjevně a prokazatelně žádné obdobné informace, kterých by bylo možno se dovolávat ve vztahu k jeho majetkovým poměrům, nevyplynuly, proto MHMP OPP v souladu s judikaturou Ústavního soudu (např. Pl. ÚS 3/02, Pl. ÚS 38/02, I. ÚS 426/0) a Nejvyššího správního soudu (usnesení rozšířeného senátu NSS sp. zn. 1 As 9/2008, ze dne 20. 4. 2010, rozhodnutí NSS sp. zn. 2 As 60/2010, ze dne 11. 8. 2010) stanovil výši pokuty odhadem a s přihlédnutím k ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu (povinnost postupovat v případech skutkově shodných nebo obdobných shodně nebo obdobně). MHMP OPP v této souvislosti uloženou sankci nepovažuje v souladu s § 3 správního řádu za nepřiměřenou majetkovým poměrům účastníka

řízení. MHMP OPP musí připomenout, že obviněnému bylo umožněno plně využít jejich procesních práv a MHMP OPP má za to, že pokuta stanovená při samé spodní hranici zákonného rozpětí odpovídá jeho finančním možnostem. MHMP OPP konstatuje, že v daném případě přihlédl i k povaze činnosti právnické osoby – společnosti s ručením omezeným s předmětem podnikání: pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor a má za to, že výše uložené pokuty, nemá pro obviněného likvidační charakter s ohledem na skutečnost, kdy za porušení ustanovení § 35 odst. 1 písm. g) a § 35 odst. 2 písm. f) památkového zákona lze uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

MHMP OPP se zabýval i otázkou polehčujících okolností, které by mohly mít za následek snížení ukládané pokuty, a takovou okolnost shledal MHMP OPP ve skutečnosti, že se jedná o první případ porušení předpisů na úseku státní památkové péče ze strany obviněného v oblasti působnosti MHMP OPP a že ten se ke spáchání přestupku doznal (viz výše). Žádné přitěžující okolnosti MHMP OPP neshledal.

S ohledem na meze správního uvážení a s ohledem na všechny relevantní skutečnosti a důkazy shromážděné v rámci vedeného řízení pak MHMP OPP stanovil výši pokuty při samé dolní hranici zákonného rozpětí tak, aby uložená sankce působila zejména preventivně a výchovně a splnila tak zejména svůj účel.

MHMP OPP má za to, že pokuta ve výši, jak byla stanovena ve výrokové části tohoto rozhodnutí, plně odpovídá okolnostem, za nichž byl přestupek spáchán, závažnosti jednání a dopadu jednání na zájmy chráněné státní památkovou péčí v konkrétním případě. Pokuta vyměřená ve výši uvedené ve výrokové části rozhodnutí odpovídá dle názoru MHMP OPP okolnostem daného případu, je adekvátní ve vztahu k zásahu do chráněného zájmu a je i přiměřená s ohledem na přestupky shodné či obdobné, které MHMP OPP sankcionuje či sankcionoval (povinnost MHMP OPP posuzovat skutkově shodné či podobné případy shodně či podobně tak, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly, je vyjádřena v tzv. zásadě legitimního očekávání, upravené v ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu). Zásadu legitimního očekávání musí MHMP OPP respektovat z úřední povinnosti.

Povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou byla obviněnému uložena podle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP a ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů.

S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podat podle ustanovení § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání, ve kterém uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, v čem se spatřuje namítaný rozpor s právními předpisy, případně poukáže na jinou nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, ve lhůtě 15 (patnácti) dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to k Ministerstvu kultury ČR, podání u Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče, na uvedenou adresu našeho úřadu.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu

dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje ustanovení § 23 a § 24 správního řádu, které stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odvolání).

Podle ustanovení § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je dokument, který byl dodán do datové schránky, doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. Nepřihlásí-li se ve lhůtě do 10 dnů ode dne dodání do datové schránky, považuje se dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Mgr. Jiří Šk a H c k ý
ředitel odboru

otisk úředního razítka

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

